

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2008. JÚLIUS XIX. ÉVFOLYAM 14. SZÁM

BÉKESSEGRE SZOMJAZÓ GENCSIEK

Egymást bátorítják

Az impozáns gencsi templom teljes, külső-belső felújítását tervezi a gyülekezet. Hat négyzetméternyi hiányzó ablaküveget pótoltak a közelmúltban

Nem a mintegy négy éve tartó, szövevényes ügy felderítése végett mentünk június 19-én (aznap egyébként újabb fejezettel folytatódott, a nagy összegű sikkasztás nyomán kipattant ügy: a volt lelképásztor ötven kommandós gyűrűjében behatolt a parókiára) a Nagykárolyi Egyházmegyéhez tartozó Gencsre. Laptársaink szinte heti rendszerességgel követik az eseményeket, a Harangszó azonban a gyülekezet helyzetére, emberi és lelki állapotára volt kíváncsi: gyülekezeti hírmondó Gencsről.

Kora délután érkezünk a Szatmár megyei településre. A kommandósok dolguk végeztével már elmentek, a parókia verandáján Szomor Attila kinevezett helyettes lelkész és tucatnyi gyülekezeti tag fogad. Mikor kérdeznünk kezdjük őket az aznap történetekről és a korábbi eseményekről, nehezen tudják visszatartani kitörő indulataikat. Egymás szavaiba vágyva sorolják a negyedik éve tartó szembenállás sarokpontjait. Hogy az újabb perekedtől megvédjük őket, eltekintünk a nyilatkozók

neveinek ismertetésétől: "Rossz a hangulat, a volt lelkész hetente zaklat bennünket. A falu széthúz. Aki ezen a párton van, az jár a templomba, aki meg nem, az az istentiszteletekről is távol marad. Nagyon össze van úszítva a gencsi nép..."

A gencsi eklézsiát egyébiránt 595 lélek alkotja, a presbitérium jelenleg tíz főből áll, utóbbiak között nincs széthúzás. A gyülekezetet lelkileg megviselte az évek óta tartó állapot. Azt mondják, egymást bátorítják, fontosnak tartják, hogy egységesek legyenek, hogy legalább köztük ne legyen széthúzás.

Szavaikból kiderül, az évek óta tartó állóháború, a karhatalom rajtaütésszerű kiszállásai, az állig felfegyverkezett kommandósok látványa elrémítette a gyülekezetből fiatalok egy részét, de akiknek volt alkalmuk megismerni az ifjú lelképásztort, azok bekapcsolódtak a gyülekezeti életbe.

Kérdésemre, honnan merítik az erőt, hogy ne örölje fel őket az idegtépő háborús-kodás, azt válaszolják: imádkoznak, templomba járnak, hallgatják az igét, egyházukat fenntartják, fizetik a járulékot, nem hagyják el őseik egyházát.

HETEDIK KÜRTSZÓ

Sáma

BOLDk a kátyúból, melybe velünk együtt megrekedt...

MUHARI ISTVÁN

„Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet.” (Péld 4,23.)

Ez az egyik legközismertebb példabeszéd, mely arra figyelmeztet, hogy engedjük szóhoz jutni lelkiismeretünket, mely segít az életben való tájékozódáshoz. Ha a lelkiismeretünket Isten Lelkéhez mérjük, akkor ez által megtudjuk, hogy amit gondolunk, érzünk, tettünk, szözlünk helyes-e, vagy helytelen.

A lelkiismeretünk olyan jel a lelkünkben, ami a testünkben a köldökünk. A köldökünk arra emlékeztet, hogy egykor egy másik világgal, az anyaméhben, az anya testével voltunk összekötve, emlékeztet arra, hogy van egy másik világ, amihez tartozunk. A megszólaló lelkiismeretünk is emlékeztet arra, hogy van egy másik világ is, az Istené, az abszolút jó világa, az erkölcsi világ, amihez tartozunk. Amikor döntünk, amikor mérlegetünk, akkor nemcsak az érzéki világhoz mérjük és kell mérnünk magunkat, hanem az isteni világhoz is, az isteni Lélek hatása alá kell vetnünk magunkat, aki megszólal az Igén és a lelkiismereten keresztül.

A lelkiismeret hasonlítható a bőrünkhöz is, ami két világ, a külső és a belső világ határán van, ez szűri meg a külső káros impulzusokat, megvéd a káros sugárzástól, hogy

A LÉLEK CSENDJE

Szívünk áldott orvosa

a belső élet egészséges maradjon. Ahogyan az ápolt, tiszta bőr jó, kellemes hatással van a szemléltre, úgy a tiszta, ápolt lelkiismeret van jó hatással azokra, akik azzal találkoznak. Szoktuk mondani valakiről, hogy „lelkiismeretes”, hogy „jó szíve” van, de azt is, hogy „lelketlen”, hogy „szívtelen”.

Gondolkodásmódunk, érzelmeink, akaratunk, céljaink, szavaink a szívből, a lelkiismeretnek teret adó, vagy azt elfojtó lélekből indul ki, ha ebben a „központban” vagy „irányítótoronyban” Isten felé és Isten szerint indulnak ki az impulzusok, akkor a földi életvitel bölcsességet tükröz, az nem szívtelen, ha nem Istenhez méri működését, akkor abból hasznavehetetlen, gyümölcstelen, elrontott, szívtelen életvitel származik. A lelkiismeret lehet tiszta, és szennyezett, mocskos is. A lelkiismeret tisztaságát maga a Szent, a tiszta Isten adja, és a beszennyezett, a megromlott lelkiismeret a Tőle való elszakadás következménye.

A héber LÉB (szív) szó eredetileg valaminek a magvát, közepét, legnemesebb részét jelentette. Az ember legértékesebb, legnemesebb része tehát a szíve, a lelkiismeret állapota.

A jó lelkiismeret, a tiszta lelkiismeret megőrzi, elnyerése minden féltett dolognál, minden féltve őrzött kincsnel értéke-

sebb. A földi életben minden porból való, minden, ami az érzéki, testi élethez kötött, mulandó, de lelkiismeretünk az Isten világhoz köt, és az abban felgyűlteket fogja majd Isten számon kérni. A tiszta lelkiismeret Istenet dicséri. Ez nem emberi érdem, nem emberi teljesítmény következménye, hanem az Istennek való engedelmség, a vele való harmonikus kapcsolat eredménye, következménye. A tiszta szív, a tiszta lelkiismeret, „halló szív”, olyan szív, amely meghallja, mit mond Isten és megtartja, amit Isten akar. Salamon is halló szívet kért Istentől, amikor trónra lépett, nem földi kincseket, hanem Istenre figyelő, Őt meghalló lelkületet.

Milyen szíved van, az áldott orvos szemszögéből? Értékes részed-e? Milyen lelki orvossággal táplálsz, tartod rendben szívedet? Mitől kell megtisztuljon, mi szennyezte be? Szoktál-e szívvizsgálatot tartani Isten Lelke előtt? Isten kész megtisztítani. Van-e alázatod, van-e elég bátorságod szívedet az Ő szeretete, szíve alá rendelni? Elfogadod-e azt, magadat megalázva, amit Ő akar veled?

Az Istennel való élő személyes kapcsolatból a mindennapokban bölcs magatartás születik.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

HISZEM ÉS VALLOM

Igéjével kormányozza szívünket

A Föld lakosságának kétharmada hallott már Jézusról, Isten Fiáról. Bár nem mindenki vélekedik egyformán róla, mégis pozitívumként könyvelhető el, hogy valamilyen információ mégiscsak közszájon forog. Sokan ma is érdeklődnek: valójában ki volt Ő?

Jézus életéről való ismereteink írott forrásait az első-második századi római és zsidó írásos feljegyzések – mint például Josephus Flavius, a keresztény egyházak által hitelesnek tekintett (kanonizált), és számos, általuk nem elfogadott (apokrif) irat képezi. A világi és egyházi történészek egy része egyetért abban, hogy a négy elfogadott evangélium alapját képező iratok Jézus életének emlékeként íródtak, ezért elfogadják, hogy életének az evangéliumokban olvasható leírása alapot nyújt életének és halálának történeti kutatásához. A történészek egy része vitatja, hogy létezett Jézus vagy hozzá hasonló személy. A létezését elfogadók egy része pedig úgy véli, hogy ezek nem tekinthetők a kérdéses események őszinte és tárgyilagos leírásának, hiszen azokat Jézus követői írták le és szerkesztették tovább. Leginkább az Ő feltámasztásában, és más, az evangéliumokban említett csodákban kételkednek.

Történészek másik része nem vitatja, hogy létezhetett egy Jézus nevű vallásre-

former vagy szabadságharcos, akit megkínoztak. Viszont úgy gondolják, hogy Jézus élettörténetének túlnyomó többsége korát megelőző korok vallásaiban, mítoszaiban is szerepelt. Szerintük, ha létezett is Jézus, az élettörténetét kiszínezték, felnagyították és a szentanuk Bibliában rögzített leírásaiat csodás elemekkel egészítették ki.

Az Újszövetség és az arra épülő hagyományok alapján a legtöbb keresztényen azon a hiten van, hogy Jézus az Ószövetségben megjövendölt és várt Messiás (görögül: Krisztosz) az Isten Fia. De miért nevezeték Krisztusnak, azaz Felkentnek? (Heidelbergi Káté 31. kérdés) Azért, mert őt az Atya rendelte, és Szentlélekkel felkenete a mi legfőbb prófétánkká és tanítónkká, ki nekünk a mi váltásunk felől az Istennek titkos tanácsát és akaratát tökéletesen kijelentette, és a mi egyetlenegy főpapunkká, ki az ő testének egyszeri áldozatával minket megváltott és érettünk az Atya előtt könyörgésével szüntelenül közbenjár, és örökkévaló királyunkká, aki minket Igéjével és Szentlélekkel kormányoz és a nekünk szerzett váltásunkban oltalmaz és megtart.

Az Ószövetségben megjósolt Messiás szó jelentése „felkenetett”. A Bibliában gyakran előfordul és a szent olajjal felkent főpapot vagy királyt jelentette, de a Könyv nem utal arra, hogy Jézust felkenték volna. Őt az Atya rendelte és Szentlélekkel felkenete, vagyis szolgálatba állította, hogy legyen a mi legfőbb prófétánk, egyetlenegy főpapunk és örökkévaló királyunk. Tehát Jézus Krisztusnak ez a hármas tisztsége van: próféta, főpap és király.

Krisztus prófétai tisztje azt jelenti, hogy Ő mondta meg nekünk az előre bekövetkező dolgokat, és közölte velünk Isten addig konkrét akaratát. Ő az az egyetlen igaz főpap, aki nem egy állatot áldozott fel, hanem saját maga jött szenvedni bűneinkért, és szerezte meg bűneink bocsánatát a keresztfán. Ezért mondja a Káté, hogy testének egyszeri áldozatával minket megváltott. Ugyanakkor az Atya előtt könyörgésével közbenjár értünk, és vigyáz miránk. Olyan értelemben is főpapunk, hogy a mi egyházunknak nincs pápája vagy pátriárkája. Egyházunk feje: Jézus Krisztus. Ő uralja életünk minden megnyilvánulását, ezért a Királyunk is, aki Igéjével kormányozza szívünket. Nem hagy el, hanem védőpajzs-ként oltalmaz!

Ezért nyugodtan énekelhetjük himnuszként is akár: *Velem vándorol utamon Jézus, Gond és félelem el nem ér. Elvisz, elsegít engem a célhoz Ő, a győzelmes, hű vezér, Ő, a győzelmes, hű vezér.*

ORBÁN LEVENTE

In memoriam Lugosi Mihály

Népes gyülekezet és lelkesi közösség jelenlétében hirdette a feltámadás és örök élet evangéliumát a Prédikátor 3,14-15 versek alapján Csúry István helyettes püspök az élesdi református templomban Lugosi Mihály lelkipásztor koporsója mellett, aki az Úr rendelése szerint 59. évében távozott az élők sorából és földi szolgálatából: *„Tudom, hogy valamit Isten cselekszik, az lesz örökké, ahhoz nincs mit adni és abból nincs mit elvenni; és az isten ezt avégre mivel, hogy az ő orczáját rettegjék. A mi most történik, régen megvan, és a mi következik immár megvolt, és az isten visszahozza, a mi elmúlt.”*

A barátok, kortársak nevében Csernák Béla bihari lelkipásztor szólt a megboldogult munkásságáról, aki Arad megyei Pécskán, majd a Nagybányai Egyházmegyébe bekebelezett Magyarlárposon, ezt követően

missziói előadó tanácsosként Váradon, végül pedig Élesden végezte lelkipásztori szolgálatát. Református részről ő volt a nagyváradai feyház lelkigondozója is.

Ezt követően a Királyhágómelléki Református Egyházkerület részéről Csomay Árpád generális direktor, a Bihari Egyház-

megye részéről Mikló Ferenc esperes, a volt évfolyamtársak részéről Berde László méltatta a lelkészárs életét és szolgálatát. Majd az élesdi római katolikus, ortodox és görög katolikus egyházak képviselői szölkak a gyászistentiszteleten résztvevőkhöz. Miként tette ezt Costantin Asavoie a Prison Fellowship Romania részéről és Pécsi Dániel magyarországi címerkészítő is.

A Huizen-i testvérgyülekezet részvételével dr. Hermán M. János olvasta fel, aki bejelentette, hogy Tökés László püspök elfoglaltsága miatt nem tudott jelen lenni a gyászszertartáson, de vigasztaló levelet küldött a gyászoló családnak. Végül az élesdi gyülekezet nevében Fejes György egyházközségi főgondnok vett búcsút lelkipásztoruktól.

Isten Szent Lelke hozzon vigasztalóást és kötést özvegyének, fiainak, menyeyinek, unokáinak és szeretteinek.

FARKAS ANTAL

BÉKESSÉGRE SZOMJAZÓ...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

A Bátor-ügy szinte beleivódott a lelkékbe. Rátelepszik az emberek kedélyállapotára. Megvallják: nagyon el vannak keseredve. Azt mondják, ilyen erejű rombolás után 5-10 év is kell majd, hogy talpra álljon a gyülekezet. Azt várják: záródna már le az ügy, lehessen a jövővel, tervekkel foglalkozni. Szomor tiszteletes sorolja is a teendőket: a teljes templomot javítani kellene. A toronytetőn beesik az eső, a falak belső részén pedig tör fel a salétrom. A parókiát is fel kellene újítani. A padlásra vendégszobákat és konferenciatermet álmodik a lelkipásztor, a békéssébb időkre.

Ez egy életképes gyülekezet – mondja Szomor Attila. De a jelenlegi körülmények között a szolgálatom nem teljes gőzzel

folyik. Az igehirdetéssel próbálom reményt és hitet nyújtani az embereknek. Hívei is megerősítik, hogy ittléte óta megnőtt a templombajárók száma: 50-60-an hallgatják vasárnaponként az igét. Kisebbséjavitásokra is futotta már: hat négyzetméternyi (!) üveg hiányzott a templomban, ezt időközben pótolták.

Sokszor emlegetjük hitünk hőseit, hitvalló eleinket. S talán nem eleget azokat az ismeretlen, egyszerű embereket, akik manapság is példát mutatnak református egyházukhoz ragaszkodó hitükről. Olyan nyomás közepette is, melyet sokak talán nem tudnának, tudnának elviselni. Hitünk mai, kérges kezű, hűséges szívű hőseitől is érdemes tanuljunk, imádkoznunk értük, mert a legrosszabb amit tehetünk, hogy megfélemedezünk róluk.

FÁBIÁN TIBOR

„Ez egy életképes gyülekezet”. Szomor Attila lelkipásztor igyekszik reményt és hitet nyújtani a híveknek

HÁTTÉR: Az egykori gencsi lelkész, Bátori Gyulát nagy összegű sikkasztás miatt palástvesztéssel sújtotta a Királyhágómelléki Református Egyházkerület, illetve a Zsinat feyhelmi bizottsága. A nagykárolyi rendőrség ugyanezen vétség miatt bűnvádi eljárást folytat ellene. E súlyos körülmények ellenére Bátori számtalan pert zúdított az egyházközségre, az egyházmegyére és az egyházkerületre. Az egyházi autonómiát semmibe vevő döntéshozók azt az ítéletet hozták, hogy az egyházkerület szabálytalanul járt el, amikor a bűncselekményt kimerítő tények ellenére elbocsátotta a papot állásából – áll az egyházkerület június 20-án kelt tiltakozó nyilatkozatában, melyet Tökés László püspök-képviselő és Csúry István helyettes püspök látott el kézjegyével. Bátorit ezt követően végrehajtóval, illetve kommandósok, rendőrök és csendőrök seregével többször is megpróbált jogtalanul visszaköltözni a gencsi parókiára, ám ezt a helybéli református hívek mindannyiszor megakadályozták. Az egyházkerület vezetői tiltakozásukban nyomatékosan visszautasítják, hogy az egyház és a vallásszabadság sérelmére újból karhatalmi erőszakkal, maszkos antiterrorista egységek indokolatlan bevetésével fenyegetessék és félemlítsék meg a békés református híveket és a falu közösségét.

Kitartnak egyházuk mellett. Az igéből merítik az erőt...

A KÖNYVEK KÖNYVÉRŐL, SZILÁGYCSEHREN

Biblia- és bibliatörténeti kiállítás

Az ünnepi istentiszteleten Pálfi József Nagyváradi-réti lelkipásztor hirdetett igét; megelőzően a gyülekezeti élet képviselői olvastak a Szentírásból.

Baksai Károly főgondnok a presbitériumot, Hunyadi Mária a nőszövetséget, Sántha Olivér a KRISZ-t, míg Komáromi Gyurika a vasárnapi iskolásokat képviselte.

Ezáltal azt juttatták kifejezésre, hogy a Szentírás mindannyiunk könyve, mely időtálló üzenetet hordoz minden korosztály számára.

Az igehirdetést követően Tóth László lelkipásztor köszöntötte a vendégigehirdetőt és az összegyűlt sokaságot. Beszámolt arról a gazdag rendezvénysorozatról, mely a Biblia éve kapcsán zajlik a Zilahi Egyházmegyében, annak minden gyülekezetét megmozgatva, felhívva a figyelmet a Szentírásra és a bibliaolvasás fontosságára.

Istentisztelet után a gyülekezet átvonult a parókia udvarára, ahol Tóth Emese Júlia lelkipásztornő megnyitotta a kiállítást. Mintegy 19, száz évnél régebbi Bibliát hoztak be a gyülekezeti tagok kiállításra. A legrégibbi, 1794-es kiadási évvel Vánca Enyedi Margit tulajdona. Kiállításra kerültek még a modern kor Bibliái, valamint idegen nyelvű (angol, francia, német, spanyol, román, héber, görög) Szentírások is. Ezenkívül megtekinthető volt a „Vándor-Biblia” bibliatörténeti kiállítás, mely a Biblia éve kapcsán Magyarországot is járja.

Az eseményen mintegy kétszáz gyülekezeti tag vett részt, örömmel és érdeklődéssel szemlélve a közszemlére tett Szentírásokat.

A lelkipásztor ezúton is köszönetét fejezi ki mindazok felé, akik nem féltették kölcsönadni nemzedékeken át megóvott Bibliáikat és komolyan vették ezt a kezdeményezést. Jó reménységünk van afelől, hogy közös ünneplésünk megtermi gyümölcsét, a Szentírás hálaadással teli olvasását.

TÓTH LÁSZLÓ

Szilágycsehi bibliakiállítás. Mintegy 19, száz évnél régebbi Bibliát is kiállítottak, melyek a gyülekezeti tagok tulajdonát képezik

Tizennyolc év a vallástanárképzésben (VII. rész)

Képzületben most nem a számítógép előtt ülök, hogy írásba foglaljam tapasztalataimat, hanem ott vagyok a katedrán. A fantázia nagy segítség: lelki szememmel egyszerre látom az órán levőket, de a hiányzókat is. A szemben ülőknek a szeméből olvasok, a máshol tartózkodóknak a gondolataiban.

Elvégre magam is voltam diák, írtam/mondtam már: nem hízelgő, hanem lázadó. Ilyenszerű gondolatfoszlányok csillannak meg unott tekintetükben: Nekem aztán mind dumálhat, úgy sem lesz ideje szöbeliztetni, a vizsgára majd bemagolom az egész anyagot. (Ez egy leány.); Nekem aztán mind dumálhat, úgy sem lesz ideje szöbeliztetni, a vizsgán majd egyszerűen lepuskázom az egészet. (Ez egy fiú, de nyugodtan lehet leány is.); Na, ide jól befűtöt-

tek, de még mindig jobb, mint odakint a jeges szélben. (Ez novemberi szöveg.); Itt legalább viszonylag hűvös van, mégis csak jobb, mint az utcán. (Ez májust jelez, legalább is 2007-ben.); Milyen jól elintézhetem itt csendben a dolgaimat, mialatt a tanár mondja a magáét; Ha a másik szakon keresnek, itt vagyok, itt pedig ne keressenek, mert most éppen azzal foglalkozom, hogy egyik helyen sem megyek órára.; De jó, hogy a diákszervezetnél én vagyok a harmadik főosztály tizenkettedik alosztályának alptőfőnökhelyetteségjelöltje, és így az Egyetemi Charta szellemében ötven százalékos óralátogatási kedvezményem van. Ha éppen hatvanöt százalékos lesz a hiányzásom, az sem fog feltűnni.

Mindezek mellett valóban kár elszalasztani a személyes találkozások lehetőségét. A legnépszerűtlenebb tanártól is életre szóló élményeket vagy emlékeket lehet őrizni. Legrosszabb esetben elretentő példaként:

magam soha ne tegyek így, ha pedagógus leszek. Tanárban is láttam olyant, aki maga elé teregetett sok kinyitott könyvet, aztán (haló porában is tisztelem annyira az emlékéért, hogy nem írom le: milyen) óra ürügyén, lelkipásztorban is láttam olyant, aki maga elé teregetett sok kinyitott könyvet, aztán prédikáció ürügyén felváltva olvasott fel belőlük egy-egy mondatot. Olyan tanárom is volt, aki saját tárgyát jó becsületesen megutáltatta velünk, de arról, ami nem szakmája, hanem szenvedélye volt, olyan lelkesen tudott beszélni, hogy az ő példáján értettem meg: mit jelent az egész világra nyitott érdeklődésű értelmiséginek lenni. Azokról, akiket tátott szájjal hallgattunk, és akikre fél évszázadnál hosszabb idő múltán is csak elérzékenyülve tudok visszagondolni, most nem beszélek. Legfeljebb csak akkor, ha valakitől megkapom a legszebb dicséretet: „látszik, hogy a tanár úr diákja voltál!”

PÉTER MIKLÓS

AZ IFJÚSÁGI SZOLGÁLAT SZÜKSÉGESSÉGÉRŐL

Presbiteri találkozó, Hidalmáson

„Áldott az élet, amelyből nála jobb, szebb életek fakadnak. Ah, ha másért nem, legalább gyermekeinkért tudnánk jobb keresztyének lenni.” Ravasz László gondolatai jutottak eszembe május 31-én Hidalmáson, azon a kihelyezett presbiteri találkozón, ahol az előadások, hozzászólások „A presbiter és az ifjúsági munka” központi gondolat köré csoportosultak.

„A gyermek iránt mindnyájan felelőséggel tartozunk. A gyermek nem ezé, vagy azé, a gyermek Istené, aki azt mindnyájunkra bízta és sorsát mindnyájunktól kéri számon.” – írja Ravasz László Gondolatok című könyvecskéjében. Gyermekeinknek számítanak úgy a gyermekmegőrzők és vasárnapi iskolák látogatói, mint a konfirmandusaink és a már megkonfirmált ifjak. Ha pedig gyülekezetünknek gyermekei vannak, akkor felelőség nehezedik lelkész, presbiter, gyülekezeti tag vállára: a gyermeknevelés édes terhe. Mert a gyermek a jövő hordozója, Isten ajándéka, a zálog, hogy régi és új templomaink köré érdemes legyen kerítéseket építeni, fáradságos munkával gyülekezeti házak és felekezeti oktatási intézmények sokaságát álmódni... Az ajándékba kapott gyermeket pedig fel kell nevelni, mégpedig úgy, hogy otthona legyen Atyjának háza, hogy ne kelljen majd onnan kikonfirmálnia és eltűnie a gyülekezetből.

Kinek feladata a gyermekmunka a gyülekezetben? Ki hordozza szívében az ifjúsági munka szükségességét? Hogyan tartjuk meg a már megkonfirmált ifjainkat? Hogyan segíthetjük presbiterként lelkészeink „gyermeknevelési” törekvéseit? Mit tehet a presbiter ha „nem ért a gyermekek és ifjak nyelvén”? Ezekre a kérdésekre kerestük a válaszokat presbitertársaimmal, lelkészekkel és a meghívott előadókkal a hidalmási templom falai között.

Bogdán Zsolt, zilahi esperes igehirdetésében a Szentírás rendszeres olvasására hívta fel figyelmünket, hogy Isten szava személyesen hozzánk szólhasson és megtaláljuk helyünket, szolgálati lehetőségeinket az ifjúsági munkában.

Vincze János, a zilahi presbiteri szövetség elnöke köszöntötte a találkozót jelenlétükkel megtisztelőket és mindazoknak, kik szerepet vállaltak a szervezésben és a nap lebonyolításában köszönetét fejezte ki.

Jenei Tamás, az Erdélyi Református Egyházkerület missziói előadó-tanácsosának előadásából megtudtuk, ha másodságos lélekkel olvassuk rendszeresen Isten szavát, felfedezzük az „útjelző táblákat”, melyek eligazítanak egyéni és gyülekezeti életünk minden területén. A fejünkbe, de még inkább a szívünkbe vésett igeversek megtarthatnak, megerősíthetnek, vigasztalhatnak életünk krízishelyzeteiben. Megtudhattuk hogyan, kitől és milyen formában kaphatunk segítséget a gyermek és ifjúsági munkához.

A hidalmási templom

Vinczné Pálfi Judit, egyházkerületi missziói előadó-tanácsos rávilágított „A presbiter és az ifjúsági munka” témakör felvetésének szükségességére. A lelkész rámutatott, ha a presbiter Isten elhívott gyermeke és a maga helyén példaértékű életet él, áldássá lesz családjában, követendő példává válik gyermekei számára és gyülekezetében az ifjúsági munka támogatása mellett foglal állást. Mert átérzi, hogy Isten felelőséggel ruházta fel és gyülekezetének jövőjéért tehet. Ha kell imádkozva, ha kell idejét feláldozva, ha kell mint ifjúsági program szervező, kísérő, mint lelkipásztor munkatársa.

A hallottak gondolatokat ébresztettek bennünk és jó volt azokat egymással megosztanunk. Megvalósult vagy csak elképzelt terveinket, gyakorlati útmutatásokat, más országban megtapasztalt és működő lehetőségeket.

A Zilah-fenyvesi gyülekezet lelkipásztorának, presbitereinek és nőszövetségének vendégszeretetéért ezúton is köszönjük. Isten áldja meg előadóink életét, munkáját, presbitertársaimmal pedig folytathassuk beszámolóinkat az őszi presbiteri találkozón.

Mindazokra a munkatársakra, kik gyermek és ifjúsági táborokban fognak szolgálni, sok szeretettel gondolok és Isten gazdag áldását kívánom munkájukra!

ANTAL ERIKA (Zilah-Liget)

Hogyan tartjuk meg, a már megkonfirmált ifjainkat? A találkozón több fontos kérdés felvetődött

bookline.ro

Erdélyi és magyarországi
kiadványok legszélesebb
választéka a világhálón.
Új és antikvár példányok.

Nemzet és evangélium

Az egyház a megmaradás fontos bástyája, vallja Soós Sándor, az Erdélyi Magyar Ifjak (EMI) elnöke. Ennek megfelelően egyházi programokra is számíthatunk a szervezet ideji táborában.

– A nyári fesztiválok, táborok, események sorában mely sajátosságai miatt érdemes az EMI Táborát választani az érdeklődőnek?

– Az EMI-tábor a magyar fiatalok és családok kikapcsolódó, szórakozó és egyben nemzeti öntudatra építő helye. Baráti, olykor családi hangulatú táborunkban mindenki megtalálja a maga számára a legmegfelelőbb programot, tevékenységet: gyerek-sátor, ökumenikus sátor, hagyományörző sátor, filmsátor, borsátor, EMI-sátor és nem utolsósorban előadás-sátor, ahol különböző közéleti, nemzetpolitikai és magyarságunk szempontjából sorskérdéseknek számító témákat vitatnak meg neves előadóink. Esténként koncertek zárják a programot: a Beatrice, Kárpátia, Ossian, Bikini, Nemez, Credo (Kárpátalja), B-Terv (Délvidék), Szilaj Dobkör, Ismerős Arcok, Transylmania együttesek lépnek fel. Az előző táborok tapasztalataiból kiindulva mindezek a programok öt napon át, olyan életérzést váltanak ki a résztvevőkben, amelyek megerősítik bennük a magyar összetartozás tudatát, büszkévé teszik őket nemzeti örökségünkre, bátorságot nyerneik és hitet a kárpát-medencei magyarság jövőjéért illetően, és reményeink szerint megtalálja helyüket és feladatukat a társadalmunkban, amellyel tehetnek a magyarságért. Az EMI jelszava is ez: Erdélyi Magyar Ifjak ... a magyarságért.

– Egy évente jelentkező esemény esetében nem árt, ha a folyamatosság és az újdonságok ötvözik egymást. A 4. EMI Tábor mivel kecsegtet ilyen szempontból?

– Minden évben kiválasztunk egy motót. Kezdtük négy éve a Teleki Pál idézettel: „Merjünk magyarok lenni!”, 2006-ban az ’56-os szabadságharcra emlékeztetve: „Aki magyar, velünk tart!” jelszóval, tavaly az önrendelkezés témáját boncolgatva gróf Széchenyi István idézetével folytattuk: „Tőlünk függ minden, csak akarjunk!” Idén Wass Albert év van, így az író élete és munkássága kiemelt helyet kap a programban. Nemzetpolitikai szempontból idén a nyelvhasználat ügyét hangsúlyozzuk. Ezt a két nagy témát egy Wass Albert idézettel fogalmaztuk meg: „Legyen Erdély újra, ami volt!”

A résztvevők duzzadó létszáma már fesztivál jellegűvé alakította táborunkat, hiszen míg az elsőre ezren, a tavalyira már öt-ezren jöttek el, ezért színesebbé, változatosabbá szervezzük: kárpát-medencei egységünk jegyében idén is lesz kárpátaljai és délvidéki zenekar az előadók között. Újdonság lesz az EMI-sátor is, melyben a különböző régiókban lévő szervezeteink ismertetik tevékenységüket és tagtaborzó szerepe is lesz.

– Mennyire tartják fontosnak a keresztyén üzenettel és egyházakkal kapcsolatos témák jelenlétét? Vannak-e egyházi meghívottak is a programban?

– Az egyház fontos bástyája megmaradásunknak. A keresztyén magatartás és gondviselés elengedhetetlen pillére szervezetünknek és társadalmunknak. Ha nem erre építenénk, nem ez lenne az egyik kapocs az emberek között, nem is lenne ilyen

lendület, következetes az EMI. Ezért a táborban is fontos szerepet kap a keresztyén nevelés. Egész napos programot nyújt az ökumenikus Keskeny Út-sátor. Vasárnap délelőtt ökumenikus istentisztelet lesz: Bőjte Csaba atya katolikus, Bartos Károly református, illetve Rác Norbert unitárius lelkészek fognak lelki táplálékot nyújtani.

– Az EMI, miként a nevéből is kiderül, ifjúsági szervezet. Ezért nem árt tisztázni: ez egy kimondottan ifjúsági tábor, vagy pedig idősebbekre is számíthatok?

– Ahogy már említettem, ez a tábor a magyar fiataloknak és családoknak szól, ugyanakkor a gyerekektől az idősebb korosztályig mindenki megtalálja a neki szóló programot. Igyekszünk is ehhez megfelelő körülményeket biztosítani. Lesz például pelenkázó, egész napos gyereksátor, ahol a gyerekek felügyelet mellett játszhatnak, míg a szülők a programokon vesznek részt. A helyszín középkoriaknak és az idősebb nemzedéknek is kiváló üdülőhely, hiszen Gyergyószentmiklós mellett, a Gyilkos tó irányában, a hegyek lábainál csörgedező patak mellett vehetnek részt érdekes előadásokon, illetve gondolataikkal, tudásukkal tovább bővíthetik ezek végén a témákat.

– Hol lehet további információkhoz jutni a programról és a részvételi lehetőségekről?

– Honlapunk a www.emitabor.hu/erdely, itt minden szükséges információ megtalálható, ugyanakkor a 0745.568-605 telefonszámon vagy az erdelyert@yahoo.com villámlevél-címen is elérhetnek minket. Akik pedig a szállásról és egyéb tudnivalókról szeretnének érdeklődni, azok Korpos Dalma szervezőt keressék a dalmakorpos@yahoo.com címen vagy a 0743-030628 telefonszámon. Mindenkit szeretettel várunk!

F. T.

EZ A TÁJ A HAZÁM

Csép Sándor hetvenéves

Csép Sándor 1938-ban Aradon született. Négy évet Borosjenőben gyerekeskedett. Aztán jó negyven évig az Arad megyei Ágyára jár haza, ahol édesapja református lelkész. Itt látogatják meg barátai, barátnői, munkatársai. Két név emlékezetes számomra is, a Vári Attiláé s a Bodor Pálé. Aztán sikerek és kudarcok egymásutánja. Joghallgató, teológus, filozófus, munkanélküli, rádiós, tévés, sztárriporter. Ha Pest feketére fest, akkor Kolozsvár nyomorba dönt, majd felemel. Akkortájt Marosvásárhelyre menet együtt stopoltunk a kanyargós úton. Volt idő megbeszélni Olosz Lajos nemzetmentő „hőstetteit” az őszirózsás forradalomban, s a malomtulajdonos nagyapa, Polónyi úr választási huszárvágásait (Polónyinak nagy-nadrágja a fél falut belerázza). A nagybá-

csik, nagynénik mind ott vannak a nem létező fényképen, Olgi, Franci, Lucretia, Irma, Sanyi, Péter, Károly bácsi és tizenegy emlékezetes kutyus, Pincsitől a farkas Hekiig.

És végül: Ágya. „Jácint-, orgona-, gyöngyvirág- és ibolyaillat, báránycsók, nyulacsok és csibék selymes melege, igazi sárgarigók a diófákon, juharfák lugasa, a kert pázsitszőnyege, a rét virágos foltjait cikázva összeöltő méhek zenéje, csöndek, neszek, szavak, amelyek otthonná bélelték a teret.” De a Hargitán, a Balaton-parton, a Pilisben s Zalában is otthon érzi magát.

Kolozsváron a TV főszerkesztője, Bukarestben a magyar adás főmunkatársa, Bodor Pál alatt Csép itt, Csép ott, országjáró sztárriporter, miközben drámáját letiltják (Miliók lelkébe rajzol főnixmadarat). Egyetle-

A református teológiát végzett újságíró, a Magyar Újságírók Romániai Egyesületének elnöki tisztét is betöltötte

nem című riportja túl jóra sikeredett, szókimondó éleslátása miatt kirúgják, szakképzetlenként a Korunk alkalmazza.

Nehéz ember. Nehéz érvek nélkül meggyőzni, lekenyerezni, valamiről lebeszélni. Azért jutott neki szívműtét, kiskereszt, s Aranytoll is. Áldás, népesség! Legyen áldás munkáján! S nemcsak születésnapján.

HEVESI MÓNÁR JÓZSEF (Erdélyi Napló)

TOLLVONÁS

Szülők vétke

Szomorú, őszülő asszony keresett fel. Első mondata azonnal elárulta, hogy mélyen rejlődő bánattal küzd. Nem tudja tovább hordozni, valakivel meg szeretné osztani. Könnybelábadt szeme fakó fényéből megéreztem, most nem hagyhatom magára eleven fájdalomában.

A beszélgetésből egyetlen témát emelek ki, amely egyre többeknek égető kérdése, és egyre inkább elterjedő gond. Röviden: mi lesz a gyermek várható sorsa, ha nem tanul anyanyelvén? Történt ugyanis éppen tíz éve, hogy ez az anyuka ellentmondást nem tűrően kijelentette, hogy gyermeke ötödiktől román tagozaton folytatja tanulmányait.

Évtized után a zokogástól elcsukló hangú édesanya mintegy újból felsorolta váradalmait, amiket a román oktatás nyomán remélt. A visszatérő csúcsmotívum az volt, hogy gyermekeinek jobban kell érvényesülnie mint a többieknek. Állította, hogy könnyebb lesz a felvételi a középiskolába és az egyetemre. Szerinte a román osztályok jobban fel vannak szerelve és a tanárok is képzetebbek. Nem szeretné, ha lánykaja úgy járna mint ő, aki a munkahelyén meg sem mer szólalni, mert – saját minősítése szerint – gyalázatos a román nyelv tudása.

Az észrvek mögül elővillantak azon okok is, amelyek arról szóltak, hogy az irigyelt szomszéd, az utánozandó főnök, a csodált rokon valamennyien hasonlóan cselekedtek. Csak azok nem voltak fontosak, akik minden „hátrány” ellenére mégis ragaszkodtak az anyanyelvi oktatáshoz. Azok véleménye számára elhanyagolandó volt, akik figyelmeztették, hogy a követelmények szintje elképzelhetetlenül magasban van. A feladatokat még anyanyelvén is nehéz megérteni és megoldani, hát hogy ne lenne az egy másik nyelven, amelyet nem akarnak megfelelő módszerekkel tanítani az állítólag demokratikus és „nemzeti-ségbarát” Romániában. (Aki kételkednek szavaimban próbálják elmondani valamely általuk jól ismert fizikai, kémiai, matematikai törvényt bármely más nyelven, vagy próbáljanak megoldani egy harmadik osztályos szöveges számtan feladatot, ami anyanyelvén is komoly megpróbáltatás.)

A magába roskadt anya lidérces álomként emlegeti azokat a hosszú, kezdő éveket, amelyeket leánya is szenvedett az „érvényesülés” megalázó szakaszában. Kezdetben elszólanodott, bizonyára a csúfolódók vették el hangját. Ha válaszolt, akkor is egyetlen szóval, egyetlen halk, hangsúlytalan suttogással. A feladatokat nem értette, kezdetben reménykedett az otthoni segítségben, egyre inkább hiába. Az asszony – férje előtt is titkolva – tanárt fogadott a gyermek mellé, hogy valamelyest javuljon a helyzete. Ettől kezdve az önállósága végzetesen megsérült. Valahogy mindig tovább botlott, de egyre távolabb került a szülők álmától, a magasabb céloktól.

Az idegen osztály kettős tudatállapotban tartotta, először azt sugallta, hogy „megtartalak”, ugyanakkor azt is, hogy „bármikor eldobhatlak”. Magyarázható e magatartás azok részé-

ről, akik jogtalanul szerzett előnyöket birtokolnak, mint a románok Erdélyben. Nem beszélhetnek türelemről, mert ez csökkenti a jogtalanság fenntartását, ezért csak „megtűrhetnek” (a pogrom határáig), mert ez az állapot – legalább is virtuálisan – magasabbrendűséget érzékeltet.

A megtűrtés keserű kenyérén eltelték az évek. Az alig elégséges osztályzat, és jelentős anyagi ráfordítás éppenhogy kisikerített egy szerény helyet, egy még szerényebb szintű liceumban. A kötelező átmenő jegyet az érettségizető bizottság biztosította arányosan a szülők figyelmességéhez képest. Képesítést bár nem adott az intézmény, annál inkább néhány maradandó emléket, amit sem diák, sem szülő halálukig el nem tudnak feledni. Nagyon emlékezetes az a pillanatot, amikor mind a családi, mind a keresztnévet a többségiek nyelvén elfogadhatóvá sikerítették. Az anya nehezen akarta elmondani, de nem tarthatta titokban, hogy az idegen hangsúly leánya anyanyelvében mennyire zavarta.

Arra gondoltam, hogy a végére marad a sikertelen egyetemi felvétel bejelentése, ami egy ilyen diáksors után természetesnek is mondható. De nem ez történt. Azt hiszem az édesanya is ezzel a kudarccal inkább megbékélt volna. Amit nem tud elfogadni, amit hisztériás zokogással tudott csak közölni, hogy lánya második felvételi helyett, először hozzám ment egy akármilyen román legényhez, akinek a családja még a hegyek között él, és bigott ortodox hitű. *Levegő után kapkodva azt követelte, mondjam meg, hol volt Isten, amikor erre a végzetes eseményre sor került. Miért ilyen szerencsétlen, miért ilyen nyomorult. Kedvem lett volna visszakérdezni, hol volt ő mikor figyelmeztettem, hogy Istene és Nemzete azt követeli, hogy maradjon meg abban, amiben teremtette őt, leányját és egész családját. Idegen iskolába adni, azt is jelenti: idegen kezekbe, idegen udvarlók közé, idegen barátok közé vegyíteni. Nem remélheti egyetlen szülő sem, hogy hagyományához hűsége gyermeke marad az, akit a hagyományok közül ő maga vet ki. Csemetgétjétől csak annyi telhet ki, amennyit ő maga előkészített.*

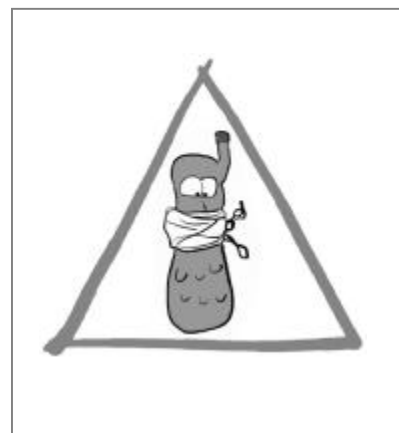
Döbbszent elnémultam. Eszembe jutott, vajon hány ilyen szerencsétlen szülő kesereg elnyomorított gyermeke sorsa felett. Ítélni nem ítélek, nem tudhatom az én gyermekeim milyen körülmények közé kerülhetnek. Csupán reménykedhetünk abban, hogy a helyes döntések egyenes úton tartanak bennünket. Egyetlen vígasztalásra alkalmas lehetőséget tudtam elé adni, ha már leánya így döntött ne hibáztassa, mert ő legalább annyira részes ebben, inkább imádkozzon, hogy a lehető legelfogadhatóbb életet éljen azzal, akinek karjaiba taszították. (Magam életében ehhez hasonló érzésem akkor volt, amikor az orvos bejelentette, hogy gyógyíthatatlan a betegségem, de kellő felügyelet mellett még sokáig élhetek.)

Eljött a búcsúzás és egyben az öszinteség órája. Kifejeztem részvettem, felajánlottam segítségemet, de csendben megjegyeztem, hogy ilyen esetben nincs feloldozás.

CSÜRY ISTVÁN

(A szerző református lelképásztor, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület helyettes püspöke.)

FIRKA

Ki az úr a háznál?

A. L.

GONDOLATOK...

...A hitvédelemről

Az apológia az ókori világban a törvénszéki beszéd azon része volt, mely a védelem részéről a felmentés érdekében hangzik el. A keresztyén egyház történetében az apológia hitvédelmet jelentett.

Csakhogy nem mindegy, miképpen védjük meg azt, amiben hiszünk. Mert védeni valamit sokféleképpen lehet. Az őskeresztyének máglyahalállal és vérengző oroszánok fogai között elpusztulva védtek meg hitüket, a középkorban karddal és keresztes hadjáratokkal, az újkorban pedig végeláthatatlan teológiai vitákkal védtek a hitet. Régen a keresztyénséget védtek más vallásokkal szemben, ma jobbára egyik keresztyén védi magát a másik keresztyénnel szemben. Az ókori görögök nagyon helyesen a védelem módját a felmentés eredményéhez kötötték, hanem a ki védelem hajlamos az eszközökben nem válogatva pusztítva kezdet emelni arra, aki vele ellenkezik, viszont Jézus Krisztus azt mondta, hogy „ne így legyen közöttetek, hanem a ki közöttetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok”.

Tehát a keresztyénséget megvédeni úgy kell, hogy az ellenkező és a vádoló is felmentessék Isten előtt. Isten útjai kifürkészhetetlenek. Nem csak azt akarja üdvözíteni, aki hozzá kiált és Neki hú gyermeke, hanem azt is, aki bántja az Ő gyermekeit. Jézus ezért mondja, hogy tartsd oda a másik orcádat is. Mert ha nem ütsz vissza, és odartartod a másik orcádat is, akkor a téged bántónak az jobban fáj, mintha jogos önvédelemből vissza ütöttél volna. Ezen elgondolkozik és rájön, hogy vannak nála hatalmasabb dolgok is. Elkezd Istenet keresni ő is. Merjük felmenteni ellenségeinket és megvédeni a keresztyénséget!

VISKY ISTVÁN

MEGHÍVÓ BIBLIAISKOLAI TÁBORBA. Szeretettel várunk minden érdeklődőt az idei bibliaiskolai táborba! Megkonfirmált ifjak, de más fiatalok is jelentkezhetnek. Az I. évre az első 30 jelentkezőt tudjuk fogadni, a II. és III. évre pedig azokat az ifjakat várjuk vissza, akik elvégezték már az előző éveket. Délelőtt három, egyenként 45 perces előadást hallgathatnak meg a résztvevők. Az I. évesek a bibliával ismerkedhetnek. A II. éveseknek keresztyén pszi-chológia és kortörténeti előadásokat, a III. éveseknek pedig dogmatika és missziológia előadásokat tartunk. Délutánonként közös játék, vetélkedő, kirándulás lesz és énektanulásra is nyílik lehetőség. Helyszín: Krasznamihályfalva, augusztus 4-14. között. Részvételi díj: 50 lej. A szállás a gyülekezeti házban, sátorban és családoknál lesz megoldva. Jelentkezni a következő elérhetőségeken lehet: Jób Domokos: 0788.293-398, 0740.686-026, Pap Dénes Zsolt: 0261.822-035, 0744.980-672.

A Jerikó együttes, egyik fellépésük alkalmával

BEMUTATKOZIK A JERIKÓ FÚVÓSEGYÜTTES. A Jerikó Református Fúvósegyüttes három éve alakult, azzal a céllal, hogy a szórványban és a kisebbségben élő gyülekezeteket közelebb hozza a nagyobb gyülekezetekhez és az anyaországhoz. Az együttes négy tagjából kettő trombitán, egy-egy pedig kürtön és tubán játszik. Az együttes egyik tagja lelkész, aki a koncertek elején igehirdetéssel szolgál. Örömmel keresnek fel minden kisebb gyülekezetet, hogy szolgálatukkal segítsenek. Elérhetőségek: 0036.46/363-237, 0036/30.359-3379. Villámlevél-cím: gecseattila@chello.hu

GECSÉ ATTILA

HITTUDOMÁNYI TANÁCSKOZÁS FELSŐ-ŐRBE. Kedves Testvérünk! Tisztelettel értesítünk, hogy a Nyugateurópai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat (NyEMRLSz) idei hittudományi tanácskozáását az ausztriai Oberwartban (Felsőőr) tartja július 25-27 között. Szeretettel hívunk és várunk minden református és közös pro-

testáns európai gyülekezet lelképásztorát, előjáróikat és egyháztagsait. Tanácskozásunk részletei honlapunkról letölthető: (<http://www.refnet.cz/nyemrlsz-test/olvas.html>)
Dr. Békássy N. Albert, a NyEMRLSz világi elnöke.

DÜRER IMÁDKOZÓ KEZE 500 ÉVES. Az imádkozó kéz a nagy középkori művész, Albrecht Dürer alkotása, amit különböző variációban több milliószorosan kopíroztak már. Eredetileg az imádkozó kezét a nürnbergi festő 500 évvel ezelőtt festette meg egy nürnbergi oltárképen. Nürnberg városa tudományos bizottságot hívott életre az évforduló kapcsán. Arra keresik a választ, mi lehet a titka az imádkozó kéz-ábrázolás tartós világsikerének. A kutatások arra a kérdésre is keresik a választ, hogy a különböző felekezetekben mennyire és miért kedvelik ezt az ábrázolást, akár festett, metszett, domborított, tetovált vagy bármely más formában.

ÚJRATEMETIK JANUS PANNONIUST. Bizonyossá vált, hogy 1991-ben Janus Pannonius csontvázát találták meg a pécsi székesegyház altéplomában. Kárpáti Gábor régész szerint az állítást bizonyítja, hogy a főoltár alatti területen helyezték el a holttestet, márpedig oda elsősorban az egyházmegye előjáróit temették el. A koporsómaradványoknál talált kátrány is bizonyítja, hiszen Pannoniust 8 évvel halála után helyezték el végső nyughelyére – addig pedig kátrányos koporsóban tartották. A kutatók a költő bal keze alatt egy 1465-ből származó pápai bullát is találtak. Az okirat a humanista költő kilétének igazolására szolgált, amikor halála után 7 évvel Mátyás király Pécsre érkezett, és elrendelte Pannonius méltó temetését. A régész elmondta: már megtörténtek az antropológiai vizsgá-

latok, amelyek alapján bizonyos, hogy a humanista költő fekszik a sírban. A csontvázat visszatemetik eredeti sírhelyére, és a 16. században közölt és lerajzolt síremléket is újrafaragják.

REFORMÁTUS EGYHÁZI MÚZEUM NYÍLT BEREKSZÁSZBAN. A Kárpátaljai Református Egyház múzeumában félszáz gyülekezet nevezetes tárgyait, dokumentumait állították ki. A tárlaton sokszáz éves, nagyértékű kegytárgyak: kelyhek, poharak, kancsók, keresztelődények, tálak, tányérok, művészen kidolgozott úrasztali és szószéki terítők, régi perselyek, pecsétek, egyházláda, harang, palást és sok írásos emlék tekinthető meg. A Kárpátaljai Református Egyház három egyházmegyéből – a beregiből, a Máramaros-ugocsaiból és az ungiből – áll, és 107 gyülekezetet számlál.

AZ ISZLÁM NÖVEKSZIK A LEGGYORSABBAN. Jelenleg az iszlám a leggyorsabban növekvő vallás a világon. Híveik száma évente mintegy 1,8 százalékkal nő, miközben a világnépesség növekedése 1,2 százalékkal. Jelenleg a világon 1,4 milliárd muszlim él. Ez két amerikai vallásstatistikus közös kutatásából derül ki. Vizsgálódásaik szerint a világon 39.000 különféle felekezet, egyház létezik, és 3,7 millió a gyülekezetek száma.

A FÖLD NYELVI SOKFÉLESÉGÉÉRT. A Keresztyén Kommunikáció Világszervezete kampányra szólított fel a soknyelvűség védelmére, a lokális kultúrák megőrzésére, szemben a mindent elöntő globalizmussal. Valamikor mintegy 8 ezer különböző nyelv volt földünkön. Ma jó, ha ezek száma eléri a 6 ezret. Ezek felét csupán 10 ezer fős csoportok beszélik, negyedét pedig kevesebb, mint ezer ember. 2008 januárjában Marie Smith Jones Alaszkában felfedezett egy ismeretlen csoportnyelvet. Ha nem figyelnek oda a nyelvek fenntartására, akkor 10 éven belül 70 eredeti amerikai indián-nyelv tűnik el végérvényesen.

ISMÉT KERESZTYÉN ÉRTÉKEKET AZ ISKOLÁBA! Az iskolának újra keresztyén értékeket kell közvetítenie – követeli a svájci tanárok egyesülete. A keresztyén gyökerek ismerete nélkül nem lehet Európa történetét megérteni – teszik hozzá a svájci tanárok és tanárnők. A zürichi oktatási igazgató, Regine Aepli szerint az iskola nem lehet értékmentes. Meg kell mutatni a gyerekeknek és a fiataloknak, hogy az értékeknek vallási gyökereik van.

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Gyülekezeti Lapja
ISSN 1221 - 0323
Megjelenik kéthetente. Ára 1 lej.

Felelős szerkesztő: Fábán Tibor. Olvasószerkesztő: Babes Arday Erika. Tördelőszerkesztő: Kraftsikné Petrikó Ildikó. Munkatársak: Antal Attila, Balázsné Kiss Csilla, Kurta Tötös Beáta, Muhari István, Orbán Levente. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea, str. Moscovei nr 14. Tel.: 0259/434-664; 416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro
A terjesztés, a lelkései hivatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem őrizzük meg és nem küldünk vissza.
Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szentci Kertész Ábrahám nyomdájában.